

בעניין:

סלאימה ת.ז.
סלאימה ת.ז.
סלאימה ת.ז.
סלאימה ת.ז.
סלאימה ת.ז.
באמצעות אימס ואפוטרופתם הטבעית
גב' סלאימה
כולם מראס אלעמוד, ירושלים
ע"י ב"כ עו"ד בסאם כרכבי ואו
עו"ד סופי טיקוצקי
מרח' החבצלת 12, גי, ת.ד. 850
ירושלים 91008
טל.: 02-6221611 פקס.: 02-6235277

התובעים

נ ג ד

המוסד לביטוח לאומי
ע"י המחלקה המשפטית
מרח' בן שטח 4, ירושלים

הנתבע

כתב תביעה

1. התובעים, קטינים (המבוגר בהם יליד 1998), תושבי ירושלים, ורשומים כתושבי ישראל במרשם האוכלוסין, מגישים תביעה זו באמצעות אימס בעניין זכאותם לגמלת הבטחת הכנסה.
2. אבי התובעים, סלאימה, תושב ישראל ומחזיק בתעודת זהות ישראלית, וקיבל גמלת הבטחת הכנסה עד לחודש 5/09.
3. הנתבע הפסיק את תשלום הגמלה האמורה ללא הודעה בכתב, כנראה עקב מאסרו של אבי התובעים.
4. אבי התובעים נעצר, ולאחר מכן שהה במאסר, החל מיום 20.5.09, ועודנו מרצה את עונשו עד להיום. ביום 21.12.09 גזר בית משפט השלום בירושלים על אבי התובעים מאסר בפועל למשך 16 חודשים שמניינם יחל מיום 20.5.09.
5. אין לתובעים ולהוריהם נכסים כלשהם, למעט דירת מגוריהם המצויה בבעלות אבי התובעים.
6. אימס של התובעים, גב' אימן סלאימה, היא אזרחית הרשות הפלסטינית, אין לה היתרי כניסה ועבודה בישראל, והגישה למשרד הפנים בקשה לאיחוד משפחות שטרם הוכרע בה.
7. כתוצאה מהמצב המתואר לעיל נותרו הקטינים במצב קשה מנשוא, באשר מצד אחד אביהם בבית הסוהר ואין מי שיפרנסם, ומצד שני אין לאימס היתר לשהות ולעבוד בישראל – כל זאת כשהתובעים הינם תושבי ישראל וישראל היא מרכז חייהם.
8. אימס של התובעים ביקשה להגיש תביעה להבטחת הכנסה עבור ילדיה התובעים, אולם מכיוון שאין בידיה ת.ז. ישראלית לא אופשרה כניסתה למשרדי המל"ל.

9. לפיכך, במכתב עו"ד סיגי בן ארי מהמוקד להגנת הפרט מיום 30.11.09 נתבקש הנתבע לראות באותו מכתב כבקשה לגמלת הבטחת הכנסה.

העתק צילומי מהמכתב דלעיל מצורף ומסומן "נספח א".

10. במכתב הנתבע מיום 7.12.09 נדחתה דרישת התובעים, באמצעות המוקד להגנת הפרט, בנימוק שאימם של התובעים "איננה זכאית להגיש הבטחת הכנסה מכוחה כיוון שאינה תושבת ישראל".

העתק צילומי ממכתב המל"ל דלעיל מצורף ומסומן "נספח ב".

11. הדעת אינה סובלת כי קטינים תושבי ישראל שנותרו ללא פרנסה בשל מאסר אביהם הישראלי לא יקבלו גמלת מחייה מהסיבה שההורה השני אינו תושב ישראל ושוהה שלא כדין.

12. התובעים יטענו שהם זכאים לקבל גמלת הבטחת הכנסה.

13. התובעים יטענו, בין היתר, שדינם כדין ילדים נטושים כהגדרת המונח בתקנה 2(א)(2) לתקנות הבטחת הכנסה, תשמ"ב-1982, מהנימוקים הבאים:

א. מאסרו של אבי התובעים מהווה נטישה כמשמעותה בתקנה.

ב. אימם של התובעים אמנם מתגוררת עימם אך דינה כדין מי ש"נבצר ממנו דרך קבע מלמלא חובותיו כלפי הילד" – נאסר עליה לפרנסם.

ג. על אף שהאם מתגוררת דרך קבע עם התובעים – היא שוהה בישראל שלא כדין.

14. ושוב יובהר, התביעה הינה לגמלת הבטחת הכנסה עבור התובעים ואינה עבור אימם.

15. יוער כי סוגיית זכאותם של קטינים לגמלת הבטחת הכנסה בעוד ההורה הישראלי מרצה עונש מאסר וההורה השני הינו שוהה בלתי חוקי מצויה בערעור בבית הדין הארצי. למיטב ידיעת ב"כ התובעים הוגש אף בג"צ כנגד הנתבע ותוצאותיו אינן ידועות לב"כ התובעים.

16. לבית הדין הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

17. אשר על כן, בית הדין הנכבד מתבקש להזמין את הנתבע לדין ולחייבו לשלם לתובעים גמלת הבטחת הכנסה החל ממועד הפסקתה ואילך, ולמצער מיום פניית המוקד להגנת הפרט ביום 30.11.09, וכן לחייב את הנתבע בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כחוק.

בסאם כרכבי, עו"ד
ב"כ התובעים